

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XIII. S. Josephus. Ilias liberorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO XIII.
FESTVM S. JOSEPHI.

Joseph autem cum esset vir justus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere illam. Luc. 1.

Ilias Liberorum.

NUllum connubium tam sanctum est, quod omnibus careat arumnis. Opt. AA. Sanctius non datur sub Sole, quàm sit Virgineum à Deipara & Josepho contractum, verum undique & validum, licet nonnisi ratum esset. Deiparæ gravissimi dolores, quibus hoc in matrimoniali statu Regina Martyrum meruit saluari, loci hujus non sunt, alibi locorum ex instituto producendi; at verò si maximos animi angores, quos passus est maritatus Joseph, sollicitus exquiras, non injuriâ, Josephum *Virum* dixeris *Dolorum*; tantos nempe animi cruciatus, curas, & ærumnas totò vitæ spatiò sustinuit Josephus. Aliqui numerant in eo septenas, quarum facilè primas tenet hodierna. Quid actum sit hodiè, paucis innuit Evangelista. Domum ex Elifabethæ amica visitatione redux Joseph, cepit more suo fabri laboribus insistere; hæc inter cùm divinis voluptatibus ex consortio Virginis domi suæ frueretur, en subito prægnantem Conjugem. deprehendit; horruit ad inexpectatum rei eventum tristis, anxius, irrequietus, inde tam perplexis cogitatibus agitari cepit, & cruciari, ut animò diu in diversa jactatò, tandem à lectissima Coniuge clanculò secessum moliretur; quâ quidem fugâ tanquam *Vir justus & nolens eam traducere*, seu legi offerre, Virginis famæ ibat consultum. Mœror iste ex tumido Virginis utero conceptus, tantis auctus est incrementis, ut illud (1) Threnorum de Josepho fidenter posset enunciari: *Magna est velut mare contritio tua; ex una enim parte Virginem sponsam à se intactam, modò gravidam spectabat, & quantum inde, si palam fieret se prolis parentem esse, probrum accresceret, seridè secum agitabat: ex altera verò parte totam vitæ rationem quam Sponsa vixit, accuratè perferutatus, omnia verba, omnes motus & actus ejus,*

A.
Connubium etiam sanctissimum, ærumnis scaret probatur ex Josephino.

(1) Thren. 2.

O 3 nil

nil nisi summam modestiam, puritatem & sanctimoniam spirare videtur, quæ omnia quamcunque reprobam suspicionem procul in auram dissipabant. Inde autem rursus occurrit, qui fieri possit, ut fidem oculis abnuat, potuisse forsitan contingere, ut quidpiam passa esset invita; videtur sibi proin esse consortium ejus, quæ saltem aliqua esset alterius specie notata. Inde iterum expendit, quantâ prudentiâ quantâ cautelâ ipsi esset hoc in negotio procedendum, ne quid temerè statueretur, cujus tandem seriò poeniteret; una tamen semper hoc perplexo rerum statu totam mentis afflictæ molestiam moestum taciturnus summa cum patientia tolerabat, ne quid ex tanta moestidine Virgini sponsæ innotesceret, Deo interim totum hoc negotium committens. Perspecta rursus Conjugis suæ intaminata virtute & pius animò cespitare accepit, an fortè Deum Hominem (prout SS. in Joseph. observant) uterò suò circumferret: quid si sponsa mea, qua nec umbra mali deprehenditur, illa ipsa Virgo esset, quæ ex veredico Jsaïæ Oraculo futura Dei Mater extollitur; unde se tanta Virginitatis consortiò indignum reputans, se tot & tantis mysteriis clarioribus subtrahere constituit. Ita sanè de pientissimo Josepho in terminis sequuntur Revelationes (2) Brigitanæ. Erat quidem Josephus eo tempore per animò, ut nullis unquam malis se frangi, nullis se adversis transversum agi pateretur; tritum illud Horatii (3) sibi præ aliis veredicens: *Si frigus illabatur orbis, impavidum ferient ruina*; quoties tantam gravidam Virginem mysteriorum ignarus spectaret, gravissimè dolerebat, perenni angore compunctus, diu noctuque anxius, Deum in corde erectis in Cælum mœstis oculis, si solus esset, precatus, & ab solo solidam opem efflagitans, in quo uno afflictorum omnium aliarum curas omnes & acerrimos animi dolores deponeret. Ita Deo placidè integerrimi Josephi patientiam exercere, ut nullus alius post Josephum graves ærumnas matrimonio proprias obstupesceret, sed eas pari tranquillitatem cum Josepho exhauriret, juxta illud: *Sic hæc in viridi, in trinitis cogitationem turbis exagitatam mentem, procul acto tempore per Angelum è cælo missum, tanta suavitate demulset, ut cum Psalte regio (5) jure optimo exclamaret: Secundum multitudinem dolorum meorum in corde me Consolationes tuæ latificaverunt animam meam.* Gabriel Archangelus in somnis apparuit Josepho, ut SS. perhibent, teræ, eum his verbis affatus: *Joseph fili David, noli timere accipere uxorem conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu S. est; parietur*

- (2) Rev. S. Brig. l. 7. c. 25.
(3) Horat. l. 3.

- (4) Luc. 23. quid fiet?

- (5) Ps. 93.

autem filium, & vocabis Nomen ejus JESUM, ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum. Hic primùm disfractis omnibus cogitationum procellis, Sponsam suam è cœlo gravidam, ac proin Messia Matrem esse cœlitus intellexit, sibi que de hac nova felicitate, ad quam Dei erat beneficiò evehctus, mirificè applausit; divinis inde deliciis abundare, castissimo Virginis Deum uterò gestantis consortio, quantum antehac nunquam, refocillari cepit, extollendo identidem Dei erga se indulgentiam tam raram. Exhaustit Josephus plures alias arumnarum tempestates, ut cum crudos Bethleemitas nullis posset precibus inflectere, ut ædium simplicem angulum Deo ac Deiparæ indulgerent, cum porrò Dei Filium ad caulam relegatum, duro feno incumbentem, & hiberno frigori expositum coràm spectaret: cum Circumcisioni afflueret, & Sanguinem colligeret divinum: cum Herodis metu in Ægyptum exul JESUM duceret & Mariam incertus de loco, tempore, victu, vestitu, ac ceteris omnibus necessariis in exilio comparandis; dolor inde prognatus totum tenuit septennium; Cum ex Ægypto altiori ex Imperio reversus regnare audiret Archelaum, Herode patre multò immaniorem tyrannum. Erat, ut constat, supra exemplum crudelis Herodes, sed Herode deterior filius metum ac timorem Josephi grandibus modis adauxit; tandem cum JESUM perderet duodennem ac perditum toto triduo investigaret. Non extraxit vitam Joseph usque ad trunculentam mortem ab hebræis Messia illatam, morienti centies commoriturus, si & ipse cum sanctissima Conjuge sua sub Cruce stetisset. Nemo adèd ex conjugatis sibi de matrimonio suo in terris contracto mitiora spondeat; nemo sibi dies serenos promittat. Surgent venti tribulationum, crescent in horas onera & arumnæ; curas curis, timores timoribus accumulabit jam viro femina, jam feminae maritus; augetur dolores partus cruciatus, quotidianos prolium educatio centuplicabit; ut curas taceam rei familiaris, zelotypiam, mariti dominium, bilem, nauseam, & in lusu prodigalitatem; ut silentio involvam feminae intemperiam, rixam quotidianam, studium superbiae, & utriusque compartis circa hæc omnia continuam occupationem. Dies, imò annus non sufficiat, si mala omnia & arumnas maritalis decretas jubear enarrare. Rectè *malorum omnium illadem conjugatorum* in Analog. tub. p. 1. Dom. 19. post Pent. produxi, ubi omnia unum in cumulum coacervavi, quod premere solent conjugatos. Aliam *malorum illadem* Dom. 2. post Pent. Tub. præsentis exhibui, cum Zelotypiam malorum maximum malum connubio adscriberem. Festum S. Andreæ

B.

Si hæc in viridi, in arido quid fiet? plus ergò arumnis alii omnes conjugati peribunt.

Andræ Tub. Clem. statum omnium ærumnosissimum esse probrum
matrimonium, cui nec Capueinorum nec Carthusianorum valeat
steritas comparari; crucem in eo maximam dices esse Zelotypiam,
quâ in virum femina, in feminam maritus exardescit. At verò si
li Zelotypiæ detur locus, quæstio restat, quid tunc malorum
mum, quæ crux omnium maxima dici debeat in Coniugio? huic
stiumcula ocuis enodanda dico, proximum Zelotypiæ malum esse
perosissimam Liberorum Educationem, quam idè dixerim *Liberorum*
Iliadem, seu quod idem, Mala connubio annexa ab Educatione
enasci solita. Accingor operi & asserti hujus solidæ probationi.

(6) Joan.
16.

Verum est, quod Christus (6) dixit, tristitia mulieris parit
& condolentis mariti moeror multum levatur, cum partu felici tem-
solvitur: *ubi peperit puerum, jam non meminit pressuræ propter gaudium*
quia natus est homo in mundum. Gaudet partu fausto mater & pater
nec malè; at vero ipsum hoc gaudium centies turbatur suspitione
jectura, eventu subito, immatura pueri morte, vel sanè ita moribus
formati, ut eum parens uterque primò balneò suffocatum optat.
Ita sæpè in partu præfestina est lætitia, quam sequens tragedia evi-
tat; licet enim mater de prole sua certa sit, dolet tamen enormiter
si de illa virum videat dubitare. Sunt alii hoc maxime avò
carneò, nimis tumidò & avarò, qui parùm curare videntur, unde
lem habeat mater, modò ipsi habeant putatitium hæredem. Lep-
mam an illegitimam prolem suscipiant, non morantur; quorum
dem gaudium non esse potest diuturnum; ut enim Sacra meminitur

(7) Sap. 3.

(8) 1. Reg.

4.

ptura (7) *filiis adulterorum erunt in contuminatione, & ab iniquo rebo-*
men exterminabitur. Expertus id est David (8) cujus parvulum
gitimè susceptum Dominus sustulit, quem peperit uxor Uriæ; imò
diutius, & in majorem spem viunt liberi, eò in majores luctus
jiciunt parentes adulti. Credunt sæpè, se morigeros Isaacos, se
reos Jacobos educasse, & ecce, suis è laboribus & curis meros
unt Absalones parentibus suis rebelles, quos diro fati genere e
tollat justum Numen. Hæc hæc liberorum incerta & periculosa
catio multos hanc in horam à Coniugio absterret; vident enim
fidie ante oculos, quantum parentibus laborem creent filii etiam
vi; quantam illis curam, crucem & dolorem pariant si ad
Quò major sæpè proles est, tantò etiam major de illa sollicitudo
ne in morbum irruat, ne ferrò cadat, ne aleâ vel charta, vel
parentum bona operosissimè collecta consumat; ne inconsulto &

epto se matrimonio involvat; ne ipsos in parentes audacia plus quam barbara infurgat, & vel vi vel fraude vestes & pecunias subducat. Hic sane non raro etiam sanctissimos parentes audias ejulare, quod filios suos domi optimè educatos foris audiant factos esse pessimos; quanquam nec mali parentes sine cruciatu tolerant pessimos filios; quò enim in iram sunt proniores, eò etiam impatientius ferunt, si à suis cognatis quameunque contumeliam patiantur. Bonus imò optimus fuit nostrum omnium protoparens Adamus; at nunquid Cain filium vidit fratricidam? Vir erat secundum cor Dei regius David; at nunquid Absalon fatales insidias optimo struxit parenti, dignus qui fieret duræ arboris anathema. Quid non tulit Abraham ab Ismaële, à Ruben Jacob, à filio Cham pius Noë à maledicta prole turpiter illusus? ah quoties hic illusionibus, dictis & cachinnis bilem suis parentibus discolis filii exasperant! Exemplis hic loci superfedeo ubique obviis.

Ex his omnibus perspicuum redditur, conjugium utrumque pium, sanctum, à numerosa prole à sapenmerò felle oppleri. Rectè ait Apostolus (9) si acceperis uxorem, non peccasti; & si nupserit virgo, non peccavit; (9) 1. Cor. at verò probè notentur sequentia: Tribulationem tamen carnis habebunt 7. *bujumodi.* Hoc acetum Deus Conjugio affudit, ne qui merum multum in matrimonio expectaret, vel matrimonium cum hæreticis crederet præstantius aliquid esse, quam sit cœlibatus. Ah! quàm multum timent, ne proles sit aliena, quam ut suam sustentant; hujus tamen timoris non pauci viri causam præbent ultroneam. Quomodo? quando? dicam candidè: fucos enim & phrasas gallicas odii mordicus, execror, detestor. Ipsi viri sæpè perfidas faciunt uxores suas; cur enim eas tantoperè oculis ornant alienis? emptores quarit, qui equum comit. Cur ad omnes choreas, societates, nuptias, hortos & adipales mensas mittunt suas? dum comuntur, venduntur, foro dum parantur, emptoribus prostituuntur. Quod modò de uxoribus dictum est, quas sæpè per luxuriantem vestitum faciunt reprobas mariti, idem de filiis sentiendum & de filiabus, si degenerent, atque omnibus ærumnis afficiant parentes, has ærumnas à filiis profectas sibi frequentissimè ipsi parentes conciliant; cur enim eos à cunis in omnem educant vanitatem, luxum & lasciviam? cur eis omnia permittunt & indulgent? si nolint habere malos filios, sanctius educant filios suos; si velint fortiri longævos, corrigant refractarios. Ipsi hodie à pueris pueros & puellas avaritiam docent, gulam, superbiam, luxuriam, accediam. En ut aurò infasciant, qui necdum sciunt, quid rei sit aurum.

P

En

(9) 1. Cor.

7.

D.

Acetum conjugio affusum est.

E.

Hoc acetum ipsi sæpè parentes multiplicent.

En ut purpurâ involvunt adhuc à matre rubentes pullos. En ut melle & saccharo stomachum evertunt. En ut vix pedibus insistere docent propudiosos saltus ostentant. En ut inter pueros & puellas, nuptialis choreas primis annis instituunt. Ubi tam miserè proles educatur, nemo miseretur, mille curis, mille angoribus ob hispida sobolem parentes lantinari.

(10) S. Aug. Tragicam rem narrat Aug. (10) his verbis: Accidit hodie terribilis casus clarissimo civi nostro Hipponensi Cyrillo; filium habebat unicum, & quia unicus erat, eum superfluè diligebat supra Deum hoc superfluo amore inebriatus filium corrigere negligebat, damnam iam potestatem faciendi omnia, quæ placita essent illi: ô dolosa fatalitas! ô grandis filiorum perditio! ô paternus amor mortiferus!

F. Probatur ex August. filios se dicunt diligere, quos jugulare procurant. Dicunt eos amare, quibus jam suspendia parant. Dicunt patres se filios enutrire, ecce, jani pater & filius ambo in foveam cadunt. Quare pater filio cadit in foveam, nisi quia pater cæcus est, quia malus est.

Hist. quia salutem suam ac filiorum negligere videtur; quando & quomodo pater hæc neglexit, nisi quando filio libertatem dedit! quando corrigere neglexit, nisi quando virgæ pepercit, eique temperatos serenos vultus exhibuit? Cupitis audire nunc, quomodo pater & filii lapsi sint in foveam? Ecce Cyrillus vester filiû habebat, ut nostis, quem negligere negligebat, ut luxuriosè vivendo partem bonorum absumeret, sed en hodie ebrietatem perpeffus matrem pregnantem oppressit, sceleratè violavit, patrem occidit, & duas alias sorores ad mortem usq; cecidit. Quam gravibus damnis filius iste discolus patrem affecit! quam gravibus probris matrem afflixit! quam grandibus malis matrimonium conturbavit! at horum omnium prima causa parens exitit. Quod timet pater intrivit, exedere debuit pater; tulit pœnam, qui fecit culpam. Nemo miretur, à filiis malè educatis pro ignavis parentibus tantas cruces elaborari. Non pauci parentes ad certum tempus in hac vita in altera verò propter filios neglectim educatos, æternùm puniuntur.

Dedimus paulò antè luridum prolis educatorem Patrem, qui filio in letalis conniventia: pœnam trucidatum ex Augustino nunc ad Matrem pari ex causa damnatam ex Hieronymo produco. Est ea nobilis & locuples femina Romana, nomine Prætextata, quæ ab Hymetio marito suo Virginis Eustochii cognato se passâ est induci, ut Eustochium Virginem, quæ jam multos calces illidere, & se Deo sacros inter cœnobii parietes statuit.

(11) S. Hieron. est ad Læc. G. Et ex S. P. Hieron. calces illidere, & se Deo sacros inter cœnobii parietes statuit.

lære, vanis ac profanis vestibus exornaret, & crines ejus in turrivos cincinnos ligulis splendoris crisparet, qui luxus vel hodie in procacibus feminis & domicellis superbiæ capillares nidos infestat. Satagebat hoc ornatu innocentem animam à claustro avertere, eique tam virginitatis, quàm vitæ solitariæ nauseam conciliare. Audiant modò quæ sequuntur omnes illæ matres & femellæ, quæ totæ sunt in commendis, in pingendis, & Dearum ritu vestiendis puellis suis. Hic probè perpendantur, quid boni, imò quid mali pariat unguentorum odor, coma undique calamistrata, ut luxuriantibus ligulis innodata, ac vestium omnium procax ornatus. Vix dies abiit, quò Prætextata Eustochium affinem suam dictò modò expolivit, en proxima nocte dormienti adstitit, favo vultu intuens Prætextatam Angelus, gravi & sonora eam oratione hunc in morem salutans: tentane tu audaciæ, tantæ sis temeritatis, ut mariti tui consilium seu mandatum pluris facias quàm Christi præceptum? tu ne ausa es Virginis Deo devotæ caput sceleratis manibus atrectare? en nunc illæ tuæ sacrilegæ manus tibi occius exarescent, & ex immani cruciatu addisces, quantum facinus pataveris; hoc tamen supplicium sceleri tuo decretum nondum sufficit; post exactos quinque menses præceptis ageris in Avernum. Dicti virtutem probavit eventus; fatò repentino occidit Prætextatam, sine sacris extincta, ostenditque, seram illius poenitentiam extitisse! Eustochium filia non fuit Prætextatæ, sed affinis, instar filia tamen habita, idèò tanquam prava mater acheronticis ignibus punita; ut Deum sanctius discant parentes timere, qui liberos suos nullum Dei timorem edocent, sed eos potius ad omnem vanitatem luxum & luxuriam educant, sustentant.

Sive ergò liberos habeant in Conjugio parentes, sive liberis careant, semper inde cruces prodeunt: non dantur liberi conjugibus, assiduos inter curas expectantur, & votis desiderantur millenis, ut tot opum certos capiant hæredes, effatæ senectutis baculos, & fractæ gaudia vitæ. Si dantur liberi, Deum bonum! quæ onera, quæ juga iterum parentibus accrescunt ex prolium sustentatione & earum educatione, à quibus tamen etiam probè, ne dicam, improbè educatis, nil præter sannas & ludibria reportant. Suis etiam morigeris jure occinunt tritum illud Joannæum: *Quis putas iste erit?* aut hæc puella? an solatio erunt, an cordolio parentibus suis! omnia cum fecerint parentes, semper tamen sacrum inter & saxum hærebunt nescii, quid futura pariat dies, grati an ingrati liberi sint futuri? an in gratia morumque innocentia sint duraturi?

Hist.

ri? centies hic falli videas parentes & solamine destitui praecepto.
 Quomocunque ergo liberos suos respiciant parentes, cura de pre-
 senti, cura de futuro animos lancinabunt. Educari videant suos ad-
 mnam vitæ modestiam, semper in curis versantur, ne fatò rapiantur.
 Irruit mors & florem amputat, cura curis, lacrimæ lacrimis auge-
 tur, sed non nisi stultis à parentibus; si enim innocens est anima, pe-
 care nescia, sacris tamen Baptismi fontibus ritè abluta, certi lumen
 lem animam rectà coelis illatam esse; ut quid ergò tot ejulatus
 mum complent & viciniam? an cœlos invident suis, quibus fortia-
 ternum excidissent, si adultiore obiiissent. Adorent Providentiam

(12) Sap. 4. vinam hic loci parentes & se illo Sap. effatò (12) solentur; *rapine
 ne malitia mutaret intellectum ejus.* Subinde à cunis etiam infantem
 piuntur, ut parentes probentur, prout scimus probatos esse Abra-
 mum & Jobum; ille speravit contra spem in spem, cum Isaac
 sus esset è medio tollere paterna manu, cujus obedientiæ centum
 accepit: *Suspice cœlum & numera stellas (13) sic erit semen tuum,* Job.

(13) Gen. *labiis non peccavit, nec stultum aliquid contra Deum locutus est,* esu-
 tis iteratè nuntios acciperet, id unum ingeminare auditus: *Nudus egre-
 15. sus sum de utero matris meæ, nudus revertar illuc. Dominus dedit Do-
 (14) Job. 1. nus abstulit. Sicut Domino placuit, sic factum est. Sit Nomen Domini
 neditum!* Sic omnibus ac singulis parentibus loquendum, suos
 mittant; si verò suos sine culpa ipsorum videant in probrum famam
 & incendium gehennæ excrescere, irrità industriâ correctioni eorum
 impensâ, rebelles animos Deo cordium expugnatori committant, &
 quod viribus deest humanis, supremum Numen compenset.

Tandem hunc in finem, ad leniendas quasvis matrimonii arum-
 omnibus suaserim conjugatis, ut D. Josephi efficax patrocinium
 tidie implorent. Hic afflictis condolebit, ac fel in mel, abij-
 thium in saccharum convertet.

Amen.

